

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 428/2024-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného Advokátska kancelária IURISTHALIA s.r.o. Majakovského 9, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní sp. zn. B5-41C/84/2016 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. júla 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom mestského súdu v civilnom spore. Bez toho, aby k ústavnej sťažnosti priložil dôkaz o tomto inom zásahu do jeho ústavných práv, opisuje priebeh sporu, ktorý začal podaním jeho žaloby v marci 2016.

II.

2. Pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) možno prijať na ďalšie konanie iba také podanie, ktoré spĺňa všetky náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde. Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí ústavnej sťažnosti. Ústavný súd sa môže vecne zaoberať ústavnou sťažnosťou, len ak spĺňa všetky zákonom o ústavnom súde ustanovené formálne a obsahové náležitosti.

3. Táto formálna, nie však formalistická požiadavka zákona o ústavnom súde nie je bezúčelná. Je vyjadrením nezávislého postavenia ústavného súdu a konania o ústavnej sťažnosti ako nástroja

riešenia verejnoprávneho konfliktu, ktorého podstatou je porušenie ústavných práv zásahom orgánu verejnej moci. Splnenie tejto požiadavky ústavnému súdu umožňuje o ústavnej sťažnosti postupovať priebežne tak, aby pred rozhodnutím na predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde nemusel dožiadanim dotknutého orgánu verejnej moci osvedčovať sťažovateľom tvrdené skutočnosti o stále prebiehajúcom konaní. Na to celkom stačí priložením kópie žaloby osvedčiť začatie civilného sporu a napríklad predvolaním na pojednávanie jeho trvanie.

4. Vzhľadom na verejnoprávny charakter konania o ústavnej sťažnosti nie je vo veci sťažovateľa dôvod na jeho materiálne vedenie, prostriedkami ktorého by ústavný súd sťažovateľa vyzýval na doplnenie ústavnej sťažnosti alebo sám bez návrhu zisťoval stav konania na mestskom súde. Sťažovateľ k ústavnej sťažnosti nepriložil žiaden dôkaz o zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho ústavných práv, tak ako to predpokladá § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde. V ústavnej sťažnosti ani žiadny dôkaz nenavrhuje (§ 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Primárne pripojenie a sekundárne navrhnutie dôkazu je obligatórnou zákonom vyžadovanou náležitosťou ústavnej sťažnosti. Nie je dôvod takýto nedostatok zákonom predpísanej náležitosti odstraňovať postupom podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Na to v konaní pred ústavným súdom slúži povinné zastúpenie advokátom. Preto pre nesplnenie tejto zákonom ustanovenej náležitosti bola ústavná sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá. To však sťažovateľovi nebráni, aby sa na ústavný súd obrátil novou ústavnou sťažnosťou proti postupu mestského súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. augusta 2024

Robert Šorl
predseda senátu